

A SISTER'S HOPE

MONDGOLD VOOR BORSTKANKERONDERZOEK

Tandarts Erik de Maijer startte negen jaar geleden een initiatief om mondgoud in te zamelen, om het geld dat het opbrengt te doneren aan een goed doel. Dat doel is A Sister's Hope, een stichting die fondsen verstrekt aan wetenschappers die zich inzetten voor borstkankeronderzoek. Inmiddels dragen al bijna zeventig tandartsen het mondgoud bij dat ze verzamelen. Zo is het gelukt om al een kwart miljoen euro te doneren aan de stichting. **door Frank van Wijck**

Wat doet een tandarts met gouden tanden en kiezen die hij extraheert bij een patiënt als die patiënt ze zelf niet wil hebben? Tandarts Erik de Maijer uit Koedijk stuurde in het verleden die elementen naar het Rode Kruis, dat het goud inzamelt om geld te kunnen geven aan goede doelen. 'Veel tandartsen doen dat', vertelt hij, 'en ik wist ook niet zo goed wat ik er anders mee moest doen. Maar dat veranderde toen mijn vrouw thuiskwam met de mededeling dat ze wilde meedoen met een sponsorloop voor A Sister's Hope, dat via dergelijke

evenementen geld ophaalt voor borstkankeronderzoek. Het is de bedoeling dat iedereen die aan zo'n sponsorloop meedoet zelf 1.500 euro aan sponsorgeld inbrengt. Ik had op dat moment nog wel wat mondgoud verzameld dat ik nog niet had ingestuurd en dat besloot ik te verkopen om haar te helpen met die sponsoring.'

Tot zijn verbazing leverde het kleine beetje goud dat hij hiervoor beschikbaar stelde maar liefst 800 euro op. 'Ik dacht: wat veel', zegt De Maijer. En daarmee was een idee geboren. Toen hij twee collega's benaderde met de vraag of die ook

Frank van Wijck is freelance journalist gespecialiseerd in de gezondheidszorg.

hun verzamelde mondgoud beschikbaar wilden stellen, had hij ineens voldoende goud om A Sister's Hope 6.000 euro ter beschikking te stellen.

Gestage groei

In dat inzamelen van mondgoud voor het goede doel zat dus duidelijk potentieel, en De Maijer besloot dan ook om het wat grootschaliger aan te pakken.

Erik de Maijer.

De website 'www.tandengoudvoorborstkankeronderzoek.nl'.

'Dat begon door gewoon bij collega's in de omgeving langs te gaan met een envelop – met antwoordnummer, zodat ze geen kosten hoeven te maken – en met het verzoek om daarin hun geëxtraheerde mondgoud te verzamelen, zodat ik het kon doneren. Natuurlijk vragen tandartsen eerst aan hun patiënten of die het goud zelf willen hebben, maar niet iedereen wil dat. Sommige mensen vinden het ook een beetje een vies idee. Zelf stel ik die vraag natuurlijk ook altijd, maar ik vertel er ook bij dat ze het kunnen doneren voor een goed doel en dat blijken veel mensen dan best te willen doen.'

In 2016 is een website, www.tandengoudvoorborstkankeronderzoek.nl, opgezet en zo groeide vanzelf het aantal donaties. Op dit moment doneren al bijna zeventig tandartsen hun mondgoud via De Maijer aan A Sister's Hope. Vorig jaar kwam het totaal uit op een gewicht dat in prijs uitgedrukt tegen de op dat moment geldende goudprijs overeenkwam met een bedrag van maar liefst 54.000 euro. Inmiddels is op deze manier sinds de start in 2008 al een kwart miljoen opgehaald. Voor de goede orde: het is overigens niet zo dat de tandartsen het goud hoeven te scheiden. Alle tandheelkundig materiaal dat van metaal vervaardigd is kan ingestuurd worden, ook palladium en legeringen.

Alles wordt samen met elkaar gesmolten en op basis daarvan krijg ik een rapport met de waardebepaling.'

Goede redenen

Waarom wil De Maijer dat het geld naar A Sister's Hope gaat en niet naar KWF Kankerbestrijding of naar het Rode Kruis? 'Ik vind A Sister's Hope een mooiere bestemming dan het Rode Kruis', vertelt hij. 'Om te beginnen omdat ik merk dat het Rode Kruis heel veel geld uitgeeft om tandartsen tot doneren te bewegen, door hun tweemaal per jaar per post om donaties te vragen, terwijl het juist mijn opzet is om het donatietraject tegen zo gering mogelijke kosten te regelen. Maar afgezien daarvan: als je doneert aan het Rode Kruis komt je gift weliswaar beslist goed terecht, maar krijg je nooit meer feedback. Zelf hou ik de deelnemende tandartsen periodiek op de hoogte van hoeveel mondgoud is ingezameld en hoeveel geld hierdoor aan A Sister's Hope is geschonken. Dat maakt het persoonlijk, en het vergroot de betrokkenheid van de gevers.'

En waarom dan niet naar KWF? De Maijer legt uit: 'A Sister's Hope heeft nauwe banden met kankeronderzoekers, er zitten dus geen schijven tussen. Bij KWF moeten onderzoekers aan heel strenge eisen voldoen om voor onderzoeksgeld in aanmerking te komen. Het

is moeilijk om aan die eisen te voldoen zolang het onderzoek nog geen doorbraak heeft opgeleverd. A Sister's Hope biedt juist geld aan onderzoekers die een onderzoekstraject opzetten dat er hoopvol uitziet, zodat ze een volgende stap kunnen zetten en vervolgens wellicht wél in aanmerking kunnen komen voor onderzoeksgeld van KWF.'

Maar er is nog een reden. 'Iedereen kent wel iemand met borstkanker', zegt De Maijer. 'Mijn eigen oma is eraan overleden. Bovendien werk ik hier in de praktijk met zeven vrouwen en ik weet dat een op de acht vrouwen borstkanker krijgt. Toen mijn vrouw werd gevraagd voor die sponsorloop, hadden drie vrouwen van school het. Dan komt het erg dichtbij.'

Strooien met folders

De Maijer vraagt aan iedere vertegenwoordiger van tandheelkundige bedrijven die de praktijk bezoekt of zijn bedrijf ook een bijdrage wil leveren. 'Ze vinden het allemaal een nobel en mooi initiatief, maar toch zijn ze nog niet direct allemaal even fanatiek om een bijdrage te leveren', zegt hij. 'Ze hebben allemaal hun eigen beleid en soms duurt het ook een tijdje voordat ze tot een beslissing kunnen komen. Wel heel leuk is dat Elysee Dental heeft aangeboden 2.500 exemplaren te drukken van

Tandengoud.

De opbrengst van het tandengoud voor A Sister's Hope in 2016.

De opbrengst van de sponsorloop in oktober 2016.

een folder die ik heb laten maken om informatie over de stichting te geven en te verwijzen naar de website die ik heb opgezet. Die folders neem ik mee als ik naar een congres ga, en ik vraag ook of ze mee mogen in de *goodiebag* die congresbezoekers meekrijgen. Ik weet dat een deel daarvan linea recta naar de prullenbak gaat, maar er zijn toch altijd mensen die het zien.'

Een medewerkster van de praktijk die op een congres ook de folders uitdeelde, deed dit met zoveel flair dat ze vervolgens door een leverancier van tandheelkundige producten is weggekocht. 'Dat deed wel zeer', zegt De Maijer. 'Maar het is wel leuk dat ze de folder altijd bij zich heeft als ze bij tandartsen op bezoek gaat.'

Voorlopig nog genoeg aanbod

De laatste jaren heeft De Maijer zelf geen gouden kronen meer geplaatst en hij gaat ervan uit dat voor collega's hetzelfde zal gelden. 'We hebben natuurlijk de beschikking gekregen over zirkoonoxide', zegt hij. 'Ook een metaalvariant die heel sterk is en wit. Bovendien

denk ik niet dat patiënten tegenwoordig goud voor het gebit nog zien als een statuuselement. Het is ook vrij kostbaar om goud te gebruiken voor tanden en kiezen. Maar toch ken ik een vrouw die beslist niet rijk is, maar die wel gevoelig bleek voor het argument van de tandarts dat tandgoud zeker dertig jaar meegaat en dus een goede investering is in het behoud van het gebit. Ik denk dat het inderdaad ook vooral mensen zijn die duurzaamheid van belang vinden en die daar ook wat voor over hebben, die voor goud zullen kiezen. Het ligt echter beslist voor de hand dat de donaties van mondgoud op een gegeven moment gaan teruglopen. Wat ik nu ontvang komt vooral van implantologen en parodontologen. Patiënten kunnen kiezen voor extractie op het moment dat zich een probleem voordoet aan de wortel van een tand. Of als het element ernaast weg is, zodat het gouden element wordt verwijderd om een brugconstructie te maken. Cariës onder het goud kan ook een reden zijn. Maar ook esthetische redenen kunnen een rol spelen om tot vervanging over te gaan natuurlijk. Je hebt ook mensen die

het na verloop van tijd toch gewoon niet meer zo mooi vinden.'

Toch ziet De Maijer de donaties voorlopig nog niet stoppen. 'Op het moment dat de bron opdroogt hou ik er mee op', zegt hij, 'ik ga dan niet weer naar een alternatief zoeken. Maar zolang er nog goud binnen blijft komen, ga ik gewoon door, ook al doen mijn vrouw en ik inmiddels niet meer mee aan die sponsorloop voor A Sister's Hope.' Er zullen zeker tandartsen zijn die het goud voor zichzelf houden, denkt hij. 'Maar het aantal tandartsen dat wel wil doneren groeit nog steeds. Deze tandartsen beseffen dat dat goud niet van hen is en nemen hun maatschappelijke verantwoordelijkheid om naar dit besef te handelen. Of het goud dan naar het Rode Kruis of via mij naar A Sister's Hope gaat, maakt mij eerlijk gezegd niet uit. Wel vraag ik altijd aan tandartsen die mijn initiatief steunen of ze ook aan collega's willen vertellen dat het bestaat, en of ze er ook op hun website informatie over willen bieden, zodat de patiënt ook kan zien dat ze hun maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen.'